

ህወሓት፡ የአንድነት ጉዞውና መፍትሄው

ኢህአዴግ እንደመንግስት ኢትዮጵያም እንደሃገር የመቀጠሉ ጉዳይ ከባድ ፈተና እየገጠመው ነው። ለጊዜውም ቢሆን። ለችግሩ ዋና መንስኤ ደግሞ የኢህአዴግ አመራርና የአሰራር ችግር ነው። ከፊሉ በነግ ይደረሳል፡ ከፊሉ በየት ይደረሳል ፡ ከፍሉ ደግሞ በተደርሷል በየፊናዉ በራሱ መላ ምትና እምነት እየተመራ ነጠላ መንገድን ይዞ በትናጠል በመጓዙነው። አባል ድርጅቶቹ የግልንና የቡድንን ጥቅም ለማስቀደም ሃገርንና ህዝብን ለሰቆቃና ለሽግግር በመዳረጋቸው ነው። ቡድናዊ የበላይነት ለመጨበጥ የህብረት እና የአንድነት መንገዱን ከመሸርሸር አልፈው አንዱ በሌላው ላይ ያተኮረ የመጠቃቃት ዘመቻ በመጀመራቸው ነው። ከመተራረም ይልቅ አንዱ በሌላው ጥፋት ጎልቶ ለመውጣት በማሰር ተግባር የተጠመዱ ስለሆነ ነው። በማን አህሎኝነት ህጉን በትረ ህጉን የግል ይዞታቸው ለማድረግ እራሳቸው ላወጡት ህግም አልገዛም በማለታቸው ነው። ይህ የመጠፋፋት መንገድ፡ ይህ ሽኩቻ እና የስግብግብነት መንገድ ለህዝቡም ተርፎ ወደ እርስ በርስ ግጭት እያመራዉ ይገኛል። እዚህም እዛም ብቅ ጥልቅ የሚለው ድርጅትና ክልል ተኮር ግጭት የዚህ ዉጤት ነው።

ግጭቱን ለማብረድ መንግስት የአስቸኳይ ጊዜ አዋጅ አዉጇል። የተለያየ እርምጃ ወስኗል። እየወሰደም ነው። እሳቱ የመጥፋቱ ነገር ግን ያጠራጥራል። ምክንያቱም በስተጀርባ ሁኖ የህዝቡን ችግር እንዲባባስ ቤንዚን በማርከፍከፍ ላይ ያለው መንግስት (በስነምግባሩ) ወይ ደግሞ የመንግስት አባል ድርጅት(በተንኮሉ)ነው። በታሪክ የምናውቀው ህዝብ ወይ ተቃዋሚ መንግስትን ሲቃወም ወይ ሲገለብጥ ነው። የኢህአዴግ ግን ለየት ይላል። ገልባጭም ተገልባጭም ራሱ መንግስት ነው። ህግ ደንጋጊው ህግ አፍራሽም እራሱ ነው። ገላጋዩም ድንጋይ አቀባዩም እራሱ መንግስት ነው። ከህብረቱ ይልቅ መትናኮል ነው የሚባዛበት። ስለ ህዝብ ተብሎ ግን አይደለም። ክርክሩ የክልልን ህዝብ መብት አስከብሮ የሌላው ክልል ቀረከሚል አይደለም። የሚያክልውን ይዞም የአነሰኝ ነው። የሌላውን ጥቅም ለምን እኔ አልወሰድኩም ነው። ብቃት አለው የለውም ሳይሆን ከሌላው ክልል ለምን ተመደበ ነው። ስልጣን በማን እጅ አለ፡ ለየትኛው ክልል ተወላጅ ተሰጠ ነው። ባጭሩ መንስኤው የስልጣን አምሮት ነው። እንድትጠፋ በወሰኑላት አገር የአገር የበላይ አስተዳዳሪ (አጥፊ እንበለው) መሆን ነው።

የችግሩ መስቀል ተሸካሚ ሆኖ ያለው (በአመልካከቱ ወይ በብሉሹነቱ ወይ በተቀናቃኝነቱ አለያም በሞኝነቱ) ህወሓት ነው። የበላይ ሆኖ በድርጅትና በክልል ጉዳይ ላይ ጣልቃ እየገባ አላሰራም አለ ተብሎ። ህወሓትም ቢሆን በበኩሉ የሚከሰው አላጣም። በድለዉኛል የሚላቸው ድርጅቶች አሉት። ሁሉም ከሳሽ፡ ሁሉም ተከሳሽ ነው። ጣት መቀሳሰሩ ማቆም ያለው? መልሱ አዎን ነው። አንደኛዉ ህዝቡ የመብት ባለቤት ሲሆን ነው። ይህ ግን አሁን አይታሰብም ምክንያቱም ገና ያለው የህዝቡ ህብረትና አንድነት ለያይ ሃይል ነው። ሁለተኛዉ ደግሞ ድርጅቶቹ ሰላማቸውን ሲፈጥሩ ነው። ይህ ይቻላል። ችግር ቢኖረዉም ልብ ብቻ ነው የምጠይቀው። ልቡን ደግሞ ከገበያም ቢሆን መግዛት አለባቸው። ለህዝብ ብለው ሳይሆን ለራሳቸው። ምክንያቱም ስለበደሉት ሳይሆን ስለሚበሉት እናስላ ከተባለ ከግጭቱ ይልቅ ሰላሙነው የሚጠቅማቸው። ለሃብት እና ለስልጣን ሲሉ የገደሉ ግን ደግሞ ሃብትና ስልጣን የገደላቸው እንደ ጋዳፊ እንደ ሳዳም ሁሴን ሊሆን ስለሚችል እጣቸው። መቼም ኢትዮጵያ ለህዝቧ ገሃነም ሆና ድርጅቶቹ በተለየ አይደላቸው። ምክንያቱም ለኢትዮጵያ በደገሱላት ጥፋት እነሱም ጠፊዎችናቸው። ስለዚህ የእልህ ስራ አቁመው የህብረቱን ስራ ነው ማስቀደምና መተግበር ያለባቸው። ይሄው ነው የሚያዋጣችው ።

ይህን ለመተግበር ደግሞ የውጭ ሸምጋይና ገላጋይ አያስፈልጋቸውም። ህዝባቸውን አማክረው የሚበጀውን መወሰን ነው። የመጭወን ማሰብ ነው። አልሆን ካለ ደግሞ ስልጣን ለህዝብ ማስረከብም አለ። ይሄም አማራጭ ነው። በደንብ ሊታሰብበት የሚገባ። በዚህ ሂደት የህወሃት ሚና ምን መሆን አለበት? አፍራሹ ማን ሆነና ነው አስተካካዩ ህወሃት የሚሆነው ? ብሎ የሚጠየቅ አይጠፋም። መጠየቅም አለበት። ላለፉት ሰላሳ ሁልት(32) አመታት የህወሓትን አመራር (እስከ አለፈው አመት ድረስ የነበረው) በጉንጭ አልፏል ልፈፋ ነበር የሚኖረው። ታድሻለሁ ይልና መልሶ እዛው ጭቃው ላይ ነው። በቅርቡ ጥፋተኛ ነበርኩብሎ አምኗል። እታረማለሁም እያለ ነው። ለስድስተኛ ወይ ሰባተኛ ጊዜ መሆኑ ነው። በቃሉ ጸና አልጸና ነገ የሚታይ ነው። እስከዛው ድረ ግን ጥሩውን እንመኝ። አይኾንን እንተባላ አዴቪያ ይኾን እየ በልየን ባዕልቪያ (አይሆንም ቢሉሽ እናትሽ አንቺው ራስሽ ይሆናል በያቸው) ተብሎ እንደተዘፈነው። ከታረመ ደግሞ በአንድነት ጉዞዉ በመቀጠሉ ጉዞ ትልቅ ሚና ሊጫወት ይችላል። አቅምም አለው ። መጫወትም አለበት። የከአሁን በኋላ ጥፋት ፡ የከአሁን በኋል አለመታረም ለጥፋቱ

ነው። እናም የሚበጀው ነገሮች ሳይበላሹ ማስተካከል ነው ። የመፍትሄው ችግር ሳይሆን የችግሩ መፍትሄ (ከልብ ካለቀሱ እንባ አይገድምና) መሆን ነው። የዚህ ጽሁፍ ትኩረትም ይህን ማስተጋባት ነው። መፍትሄ ያላቸውን መጠቆም ነው። መልካም ንባብ።

ጥፋተኝነቱ የሚጀምረው ከህወሓት ነው ካልን መፍትሄውም መጀመር ያለበት ከህወሓት ቤት ነው። ፤ እሱም ደግሞ የሚጀምረው የራስን ቤት በማጽዳት ነው። ቤቱ የሚጸዳ ከሆነ ደግሞ መጀመር ያለበት በሙስና የተጭማለቁ አባላቶቹ ላይ የጽዳት ዘመቻ በማካሄድ ነው። የራሱ ጅቦች ሸሽን ቀበሮዎቹን ማሳደድ ትርፉ ትዝብት ነው። በትግራይ ይሁን በተቀረጠ የኢትዮጵያ ህዝብ ዘንድ ተአማኒነት የሚኖረው በክልሉ የተሰጠው መሻገሮችን መነጥፍ ያወጣ እንደሆነ ነው። የእከከኝ ልክክልህ ትስስር በጥሶ ብህዝብ ጫንቃ ላይ የተጠመጠሙት ዘንዶቻችን ያስወገደ እንደሆነ ነው። በግል ንብረትነት የተያዙት የህዝብ ተቋማትን ለህዝቡ አገልግሎት የሚወሉበት መንገድ ያበጀ እንደሆነ ነው። ጊዜ ተቅይራል። ህዝብ አምርሯል። ይህ ደግሞ ለነገ የሚባል አይደለም። ክሃገርና ከህዝብ በላይ የለም ከተባለ የሚሻለው ክሙስኞች ጋር ያለን ዝምድና ላላ አድርጎ ከህዝብ ጋር ያለውን ጠበቅ ማድረግ ነው። በፍትህ እጦት የሚንገላታውን ህዝብ መታደግ ነው። ጎራን ለይቶ ከወንጀሉ ጽድቅ ህዝቡን ከወንጀለኞች ነጻ ማወጣት ነው። በጥፋት ላይ ከመክራክርና ከመደራደር ይልቅጥፋትን አምኖ ቀናውንና ህዝብ የሚወደውን መተግበር ነው።

ጋንዲ ያለውን ልብ ይሏል። ነገሩ እንዲህ ነው። እናት ልጇ ስኳር እየቃመ አስቸገራትና ይዛው ወደ ጋንዲ ትሄዳለች። አባት ስለሆነ እንዲመክርላት ብላ ነው። ችግሯንም ነገረችው። ጋንዲም ልጇን ከሁለት ሳምንት ብኋላ ይዛው እንድትመጣ ይነግራታል። ተሰነባብተው ቀነ ቀጠሮወደርሶ ይዛዉ መጣች። ጋንዲም ልጇን “አንተ ልጅ ስኳር አትቃም” ብሎት ዝም ይላል። ምክር መሆኑ ነው። ቁንጥጫና ተግሳጽ ይከተላል ብትል የለም። ብትጠብቅም የሚታሰብ ነገር አልሆነም። ገርግት ባቡጂ (አባት እንደማለት ነው) ምነው ያኔ የመጣሁ ጊዜ ይህን ማለት እየቻልክ ሁለት ሳምንት ቀጠርክኝ? አለችው። ጋንዲም “ያኔማ እኔም ስኳር መቃሙን አልተወከም ነበር” አላት። ተውማለት ጥሩ ነው። ግን ደግሞ ሚዛን የሚደፋው ተው የሚሉትን የተወ. እንደሆነ ነው። ከሚያስነቅፍ ነገር እራስን ያገለሉ እንደሆነ ነው። ጥሩ ስራ አተላ የለውም። ዘግይቶም ቢሆን። የሚሻለው ጥሩ መስራቱን ነው።

የትግራይ ህዝብን አስመርጦት ያለው የአስተዳደር ብሎሽነት መፍትሄ ይበጅለት። ከሃያ አምስት አመታት በላይ በስልጣን የተዛመዱና የተሳሰሩ ቡድኖች በይ ህዝቡ ደግሞ የነሱ ተመልካች ሆኖ ነበር የቆየው። የአንድን ወገን (ቤተሰብ እንበለው እንጂ) ጥቅም ብቻ ያስጠበቀን አሰራር ነበር ሲተገበር የነበረው። ለአለም ይተርፋል የተባለው ጥጃ ተጠምዶ የቀረው በዘር ሃረግ ቆጠራ ነው። ማንበክዚህ ወይም ከዚያ አውራጃ ተወለደ ነው። ከዚህ አውራጃ ከሆነስ ዘመድ ነው ወይስ አይደለም ነው። ዘመድ ከሆነም አምስት ወይም ሰባት ደረሰል አልደረሰም? ነው። ባጭሩ ህዝቡ ነጻ ያወጡኛል ብሎ ተስፋ በጣለባቸው አመራሮች ብዙ ተበድሏል። ፍትህ አጥቶ ተንገላቷል። ጉቦ ከፍሎም አልሆነ ብሎታል። የቀረው በቁሙ መቀበር ነው። አድልዎዉ ይብቃ። አውራጃዊነቱይብቃ። በህዝብ ስቃይ ኪስ ማሳበጥይብቃ። ያስገኘው ትርፍ ቢኖር የትግራይ ህዝብን አንድነት መሸርሸር ነው። ይህን ለማቆም ደግሞ ደግሞ ሳይንስ አይደለም የሚፈልገው። ቅን ልቦና ነው። አዙሮ ማየትን ነው። ቁርጠኝነት ነው። “ሕጂ ዶ ይሐይሽ ደኒንካ ምብካየ ቐደም ነበረ እምበር ፈሰስ ምንካየ” ተብለው ናኩራ ከትሰደዱት ከነ ደጃዝማች ተስፋይ ታሪክ ትምህርት መቅሰም ነው።

በትግራይ ክልል እስር ቤቶች ታጉረው ያሉ እስረኞችም ይፈቱ። በነባሩ የህወሓት አመራር ዘንድ የተሰረቀ በግና የትግራይ ህዝብ እኩል ነበር የሚታዩት። ሲያሻቸው የሚያስሩትና የሚገድሉት። ሲያሻቸው ለገጸበረከት ወይም ለገንዘብ አስላፊው የሚሰጡት ። ሻእብያን ለማስደስት ትግራዩን ማሰርና ማሳሰር። አነግን ለማስደስት ትግራዩ ሲገደል ዝም ማለት። የአማራ ክልል ተቃዋሚን ለማስደስት ትግራዩ እየተበደለ ዝም ማለት የሁሉ ጊዜ ስራቸው ነበር። የህወሓት ከፍተኛ አመራር (ነባሩ) በሌላው ክልል ተሰማኒነት የሚያስገኝለት ይሁን እንጂ የትግራይን ህዝብ መስዋእት ከማቅረብ ወደ ኋላ ብሎ አያውቅም። ይህ መቆም አለበት። አመራሩ ጥፋተኛ ነበርኩ ብሏል። አብዛኛው እስረኛ ደግሞ በዚህ መጥፎ አመራርና አሰራር ሰለባ ሆኖ ለእስር የተዳረገ ነው። አለጥፋቱ ጥፋት ሰርተሃል ተብሎ የታሰረ ነው። በመሆኑም እስረኛውን መፍታት ዋል እደር ሊባል አይገባም። ባዶ እንዳይሆን ከተፈለገም አሳሪዎቹን ማሰር ነው። በሙስና የጨቀቀትን አመራሮች ማገር ነው። ደግሞም በተመሳሳይ ዉንጀላ የታሰሩት

የአማራውና የአሮሞው የፖለቲካ እስረኛና ወንጀለኛ እየፈቱ የትግራይን ማኅበር ደግሞ ጥሩ አይደለም። የሚያስተላልፈው መልእክት ሌላ ነው።

በአጋር ድርጅቶቹ መሃል ያለው አለመግባባት ፈትቶ የአንድነት ጉዞ መጀመር አለበት። ኢሃአዴግ ብህብረት የሰጠው መግለጫ ከምር ከሆነ መልካም ነው። አገር ለማጥፋት ብቻ ሳይሆን አገርን ለመብላትም ህብረት ጥሩ ነው። ለሽፍትነት ያቆበቆበ የክልል ድርጅትን ይዞ ህብረቱ ይሰራል ማለት ግን አይታሰብም። ወሎ አድሮ ወጤቱ የተበታተነች አገር ነው የሚፈጥረው። የክልል ባለስልጣናት(ትግራይን ጨምሮ) ከህዝቡ በላይ የሆነ ለህዝብ የማይገዛ ስልጣን ሊኖራቸው አይገባም። ያገለገለው ነገር ቢኖር በህዝብ ላይ የሚፈጸም ግፍና ቅጥ ያጣ ሙስና እንዲሰፍን ማድረግ ነው። ህዝብን ማስመረር ነው። መንግስት ሆኖ በመንግስት አልማከልም ማለት ነው። የህዴዴ. የቅርብ ጊዜ እርምጃ ልብ ይሏል። ይህ እንዲያበቃ ክልልን አስታክቶ የሚደረገው ድርጅታዊ የፖለቲካ ድብብቆች ጫዋታ ይቁም። አገር የሚበትን ህዝብን የሚያለያይ ነው። አፍራሽ ነው። ደርን በቆቅ የሚለወጥ ነው። ድርጅቶች ሲያሻቸው በበር ሲከፋቸው ደግሞ ብንዳ እየገቡ አገሪቱን እንደመያዣ ሊጠቀሙባት አይገባም። ወይ አብረው ይስሩ ካልሆነም ቁርጠን ይለይላቸው። ላይተማመኑ ነጋ ጠባ መማማሉ ህዝብን ማስልቸት ነው።

ድርጅቶቹ ተስማሙም አልተሰማሙም በሃገር ደረጃ ህግ የሚገዛውና በህግ የሚገዛ ህብረተሰብ መፈጠር አለበት። ሁሉ የሚጠየቅበት ብሄራዊ ህግ ይኑር። ደጋፊም ይሁን ተቃዋሚ ሃይል ህጋዊ ክርክርና ምክክር (ካሁኑ በተሻለ) የሚያደርግበት ሰርአትም ይኑር። ይህች ሃገር የሁሉም ናት። ዜጋው እንደማንኛውም ባለ ስልጣን ሊቆርቆርላት እንደሚችል ህወሓት(ሌሎች ድርጅቶችን ጨምሮ) መረዳት አለበት። ስልጣን በህግ ተመርቶ ህግን ለማስከበር የተሰጠ ወይም የሚሰጥ ወክልና ነው። ህጉ ዋስትና የሚኖረው ደግሞ ህዝቡና መንግስቱ ለህግ ሲገዙ ፡ አተገባበሩን በተመለከተ አብረው ሲመክሩና ህጉን በተግባር ስያወሉ ነው። ስለዚህ ህዝቡ ሲያስፈልገው ህጉን ሲያሻው ደግሞ ባለስልጣናቱን በህግ የሚጠይቅበት ህግ መፈጠር አለበት። ህዝባችን ህግ አክባሪ ነው። የሚፈልገው በህግ የሚተዳደርና በህግ የሚያስተዳድረው መንግስት ነው። ህወሃትና አጋር የሚላቸው ድርጅቶች ህጋዊና በህግ የሚመሩ እንዲሆኑ ነው። በጦርነት የተዋጣለት የፈረንሳይ ናፖልዮን “ዝናየ ገኖ የሚኖረው ብብዙ የጦርነት አውድማ ተካፍቶ በተቀዳጀኋቸው ድሎች ሳይሆን ባወጣሁት ህጌ ነው” ያለው ያለ ምክንያት አልነበረም። ከድሉ በላይ፡ ከስልጣኑ በላይ የህግን የበላይነት፡ የህግን ዘላቂነት በመገንዘብ ነው። ስልጣን አለህግ ዋጋ እንድሌለው ስለተገነዘበ ነው። ህወሓትም ይህንን መገንዘብ ያለበት። ለሰላሙ መሰረቱ ህግ ነው።

ይህ እንዲሆን ደግሞ የመንግስት አወቃቀር ይቀየራል። እስከ ቀበሌ ድረስ ወርዶ የክልል ድርጅቶች ይሁን ተቋማት ስራና እንቅስቃሴ የሚከታተል መንግስታዊ ተቋም ይፈጠር። በክልልና በመንግስት ደረጃ አለ የሚባለው ልዩነት የአሰራር ሳይሆን የአጠራር ነው። አንድነቱ የለም ካለም የመንግስቱ ባለስልጣን በክልል፡ የክልሉም ባለስልጣን በመንግስት ጉዳይ እጁ ረጅም ነው። ፣ ድርጅቱ ከመንግስት መንግስትም ከድርጅት የሚለያቸው መስመር የለም። አንዱ የሌላው ተቀጽላ ነው። እንዲህ አይነት አደረጃጀት ደግሞ አገር አይደለም የሚያገለግለው። ባለስልጣናትን ነው። ባለስልጣንን ያማካለ የአገር ህልውና (አንድነቱም ይሁን ልዩነቱ) ደግሞ በባለስልጣኑ የሚወስን በመሆኑ ለአደጋ የተጋለጠ ነው። በዚህ ሁለት አመታት የታየው ችግርም መንግስቱ ይሄው ነው። ስለዚህ ከዚህ አዙሪት ለመላቀቅ በድርጅታዊ መዋቅር ያልተካተተ በህግና በሃገር ለህግና ለሃገር የቆመ ሙያን በመያወት የሚሰጠው ብሄራዊ ተቋማት ይፈጠሩ። ድርጅቶች የሚጠይቁት ሳይሆን ድርጅትን የሚጠይቅ በማንም የማይገፋ ለማንም የማይገፋ ከድርጅታዊ ወገንተኝነት ነጻ ሆኖ የሃገርን ህልውና በበላይነት የሚጠብቅና የሚያስጠብቅ ብሄራዊ ተቋም ይቋቋም። መዋስ ካልቀረ (ፌደራሊዝምን) ከነ ዉስጥ ቀሚሱ ነው።

ለብዙሃን ተገዙ የሚለው ሙግት (የሰላም ሃሳብ እንበለው) እግምት ዉስጥ አስገብቶ ስልጣን አብዛሃነት ብህዝብ ስም ዉህዳን ፈላጭ ቆራጮች እርካቡን የሚቆናጠጡበት መሰላል ነው። ግራ ዘመም አብዮት ባካሄዱ አገሮች እንደታየው። ስልጣኑን የሚያረጋግጠው ባላንጣዎቹ ናቸው የሚላቸው (ሃይል የነበራቸው ወይ ደግሞ አስጊ የሚላቸው) ዉህዳኑ የህብረተሰብ ክፍሎች እንደ ጠላት ፈርጆ በማግለል፡ በመጨቆንና በማጥፋት ነው። ባለስልጣናቱ ለህዝብ ቆመናል የሚሉት (በአፍም ቢሆን) ህዝቡ ለድህንነታቸው እስከቆመ ድረስ ነው። ወገንተኝነታቸው ዞሮ ዞሮ ለቡድናቸው አለያም ደግሞ (በሰሜን ኮርያ ፡ በትግራይም እንበለዉ እንጂ እንደታየው) ለቤተሰባቸው ነው። አምባገነነት ጠላቱ አንድ ነው። ስልጣኑን የሚቀናቀነውን ብቻ። አብዛሃነት ግን ጠላቶቹ ሁለት (በጠላት የፈረጃቸው ዉህዳኑና ብዙርያው የተሰባሰበን አብዛሃ ህዝብ) ናቸው። ዉህዳኑ የስልጣን እንቅፋት

ስለሚሆኑበት ብዙሃኑ ደግሞ ብስማቸው መነገዱን ስለሚያውቁበት። ስለዚህ ኢብዛሃነት(በጽንሰ ሃሳብም በተግባርም)በተለይም የስልጣን ወክልና አስመልክቶ ብዙ ችግሮች የተጠናወቱት በመሆኑ ዳግም ይታይ። ይቀየርም። በዝቶም መብት አንሶም አንዲሁ መብት ነው የሚፈልገውና ለማንና እንዴት በሚለው ጽንሰ ሃሳብ ህዝቡ ይምከርበት ። ማርክሳዊ ር እዮተ ኣለምን መስርት ያደርገው አሰራር በጣም የተለጠጠ ነው።

ብዙ ነን ብለው ብዙ ስለሚናገሩት ግን ትንሽ ልበል። ግንዛቤያቸው አዝብቶ ወደ ገደል ጫፍም እየወሰዳቸው ስለሆነ። አለክሳንደር (የመቄዶንያው) ኣለምን ለመቆጣጠር ሲከጅል ሃሳቡ እንጂ ሃገሩ ውይም ስልጣኑ ታላቅ አልነበረም። ራእዩ እንጂ ሃይል አልነበረውም። ታላቅ ለመሆን የበቃዉ ታላቆችን አፍርሶ ነው። በጊዜው ግዙፍና ሃይለኛ የተባሉት አገሮችና አገረ ገዢዎችን ግጥም ነው። ሲጀምር ሃሳቡን ለአማካሪዎቹ አካፍሎአቸው ነበር። እዘምታለሁ ብሎ። አማካሪዎቹ ግን አልወደዱለትም። ብዙ አቅም (ሰራዊት) ሳይኖረው ሃያላን አገሮችን እንዴት እወራለሁ ይላል ብለው። ተግርመው (ደንግጠውም እንበል) አነሱ በጣም ብዙ ናቸው ። ብዙ ጦርም አላቸው አትችላቸውም አሉት። የሚያርፍ መስሏቸው። አለክሳንደር ግን የታየው የሱ ማነስ አይደለም። የነሱ በሽንፈት ሃሳብ መወረር ነው። እናም በመልሳቸው ተገርሞ (ተናዶም እንበል) “እኔንስ ምን ያህል ብትገምቱኝ ነው” ነበር ያላቸው። እንዳለውም አልቀረም ግዙፎቹን ገጥሞ ኣለምን ሁሉ (ብዙ ባይነገርለትም ከኢትዮጵያ በቀር)ለመግዛት በቅቷል። እራሱም ቢሆን ለሞት የበቃው እራሱ በወጠነው ትእቢት ነው። ትእቢት ጥሩ አይደለም። የሚያጠፋው ወዳጁን ነው። ፈርአንን ማየት ነው። ነቡከደናጾርን ማየት ነው። ተመካሂዎቹ ከኢትዮጵያ ስለሆኑ ልዩ አያደርጋቸውም። ልብ ማለት ጥሩ ነው ። ጎንደርም እኮ “አየጉ አየ ጉድ ብላታ ዳመና፣ ገዳዩ ደፊት ሚቼ ወደ ኋላ” ብሎታል ባንድ አጋጣሚ። ማስተዋል ጥሩ ነው።

እነዚህ ፖለቲከኞች የትግራይን ህዝብ ኢላማ ያደረገ ምጣኔ ሃብት ተኮር ክርክርም አላቸውና ስለዛም ትንሽ ልበል። ሙጉቱ ሃብታሞችንና እኛ እንግዛ ነው ። የትግራይ ህዝብ ድሃ ስለሆነ መግዛት የለበትም ነው። ነገሩ ግራ ያጋባል። ግን ደግሞ መጠየቅ ተገቢ ነው። ህዝብ የማያውቀው በወርቅ የተነጠፈ መሬት ወይም የተትረፈረፈ ሃብት ካለ። በጎንደር ወስጥ ድህነቱ አለ። በሸዋ ወስጥ አለ። በአሮም ያም እንዲሁ። ሃብቱ የት ቢሄድ ነው? ፖለቲከኞቹ ለስልጣን ሲሉ (እንደሁሉጊዜ አመላቸው) ዋሽተውናል ማለት ነው። በመከባበርና በመፈቃቀድ አማራጭ ይሁን አሮሞው ትግራዩን ቢመራ ችግር የለውም። ወገኑ ነው። ህዝቡ ነው። ይህ ደግሞ አዲስ ነገር አይደለም። ከዚህ በፊትም የሆነ ነው። በወረደ መውረድ ያስፈለገው ለምንድን ነው? በትግራይ ህዝብ ያላለፈ ስልጣንና ስልጣኔ የለም። ደሙም ያው አንድ ነው። ከትግራይ ህዝብ የተለየ ሆኖ ለመታየት ያሰፈለገው ለምንድን ነው? ህወሓት አቅም የለውም። አምባገነን ነውና ይውረድ ምክንያት ነው። ህወሓት ትግራ ስለሆነ አይገዛም ግን መለክቱ ሌላ ነው። ስለዚህ የፖለቲካ ክህደትና የሃሳብ ድህነት አንግቦበትግራይ ህዝብ ላይ ድል ለማስመዝገብ የሚጥርገድለኛ አማራ ወይም አሮሞ ፖለቲከኛ በዛም አነሰምስልጣን አይደለም የሚያስፈልገው። ሃኪም ነው። በመጀመርያ ራሱን እንዲያውቅ። ቀጥሎም እራሱን።

በአሮም ያ ክልል ብቅ ጥልቅ የሚለው የመገንጠል ጥያቄም አልባት ማግኘት አለበት። መገንጠልን የሚያቀነቅን የአሮም የፖለቲካ ሃይል (አብላጫውን ህዝብ ባይወክልም)አለ። የጥያቄው ፈርጥ ሃሳብ ደግሞ (በደሉ እንዳለ ሆኖ)ኢትዮጵያውያንም አይደለንም ነው። በቅርቡ ከጣና ሃይቅ አካባቢ የተገኙ የበኩር ልጆች ለመሆናቸው ማስረጃ ተገኝ ቢባልም የሚዋጠላቸው ነገር አልሆነም። ኢትዮጵያዊነት ለነሱ (መገንጠል ለሚያቀነቅኑቱ) ሱስ ሳይሆን የሚጠየፉት ሽታ ነው። የማታለያ ወጥመድ ነው። ልዩ ነን ብለው ስለሞያምኑ መጣን የሚሉት (አገር ባልጠፋ)ደግሞ በወቅያኖስ ከተከበበዉ ማዳጋስካር ከሚባለው ደሴት ነው። እዉን የአሮም ህዝብ ከማዳጋስካር የመጣ ነው? መቼ ነው የመጣው? ለምንስ ነው የመጣው? ማብራርያ አይሰጡም። መልሱ በድፍኑ ክዛው መጣን ነው። እነሱ ያሉት ይበሉ ለኔ የአሮም ህዝብን እትዮጵያዊነት ጥያቄ ወስጥ ማስገባት ድፍረት ነው። በኔ አቅም የሚሳገም የሚለካም አይደለም። በሌላውም ቢሆን እንዲሁ። የአሮም ህዝብ ኢትዮጵያዊ ነት ጥያቄ የሚያስገባ ካለ ማንነቱ የሸጠ ወይ መጽሃፉን ለማጠብ የሚፈልግ ብቻ ነው። በኔ እድሜ እንኳን ይህ ህዝብ ለዚህች አገር የከፈለዉ መስዋእትን ሳይ በጥያቄዉም በጠያቂዎቹም ግራ ነው የምጋባዉ። በተለይም በአነግ/አህዴድ ተሰግስገው ቅኝነቱን በሚያቀነቅኑት።

የአሮም የመገንጠል ፖለቲካ አቀንቃኞች ጥያቄ የቅኝ ሆነ አልሆነ ማወቅ ያለብን ሃቅ አለ። ጥያቄው የመብት ነው። ይህ ደግሞ ስደት አያስፈልገውም ። ኢትዮጵያዊ ሆኖም መጠየቅ ይቻላል። መፍትሄ ሰጪው (ተወደደም ተጠላም) የኢትዮጵያ መንግስት

ነው። የኢትዮጵያ መንግስት ደግሞ ይሁንታውን የሚሰጠው ህዝቡ የደገፈው እንደሆነ ነው። ህዝቡ ያመነበት እንደሆነ ነው። ድጋፍ ከነሳ ነጻነቱ አይታሰብም። ሩቅ መሄድ አያስፈልግም ሰማሊ ላንድ ማየት ነው። ታይዋንን ማየት ነው። መፍትሄው ያለው ባገር ውስጥ እስከሆነ ደግሞ አማራጭ ከባላገሩ ጋር መነጋገር ነው። መወያየት ነው። መገንጠልን የሚያቀነቅኑት ግን ይህን አይወዱትም። ከአምሳ አመታት በኋላ ክርክራቸው መብት ተገፈፈ ሳይሆን ኢትዮጵያውያን አይደለንም ነው። ላቲን ቋንቋ ተፈቅዶ (በቋንቋውም እንዳይጽፍ ተክልክሎ የነበረ ነው)፡ አስተዳደርም ተክልሎ(አሮሞ ቦኦሮ ሙተዳደር አለበት ተብሎ እስከ ትግራይ ድረስም የማስተዳደር መብትም ተሰጥተው) አሁንም የሚቀነቀነው ዜማ የቅኝ ተገዥነትን ነው። መገንጠል አለብን ነው። ይህ ደግሞ በመገንጠሉ ዙርያ የተሰባሰቡ በተወሰኑ የአሮሞ ተወላጆች በየቀኑ የሚንጸባረቅ ሃቅ ነው።

ባእድ እንደሆኑ (የመገንጠሉ አቀንቃኞች) በግርድፉ ዋጡት እያሉን ስለሆነ ደግሞ መጠየቅ አለባቸው። ኢትዮጵያ የማነች? ተብለው። ጠጂሬ ሃይሉ ይባላል ሰውየው። ይኖር የነበረው በትግራይ ውስጥ (ዓይባ ይባላል መንደሩ) ማይጨው አካባቢ ነው። ጣልያን ኢትዮጵያን ወሮ የማይጨውን አካባቢ እንደተቆጣጠረ ከጠቋሬ ሃይሉ ጋር ይገናኙና “አገርህ የት ነው” ብሎ ይጠይቀዋል። የጣልያን ነገር። በጣልያናዊው ጥያቄ ተገርሞ ተናዶም “ምነው ተገላቢጦሽህን ነገሩ ከሮማ እዚህ ድረስ መጥተህ እንዴት ነው አገርህ የት ነው ብለህ የምትጠይቀው?” እለው። እንገነጠል ባዮቹ መጠየቅ ያለባቸው ደግሞ ይህ ነው። ከበአህር ማዶ መጣን ካላችሁ (እኔ አላልኩም) ኢትዮጵያዊውን አገርህ አይደለም የምትሉት እንዴት ነው? ተብለው። ኢትዮጵያ የኖረችው ከሰባት ሺ አመት በላይ ነው። የአሮሞ ፍልሰት አጋጥሟል የሚባለው (በታሪክ) ቢሆነው አምስት መቶ ነው። እንግዲህ ሂሳብ እናስላ ከተባለ በሸዋ፡ በወሎ ፡ በትግራይ በአሮሞኛ ተናጋሪ የተያዘመራት በሙሉ የአማራው ነው። የአገው ነው። የትግራይ ነው። የደቡብም የሰማሊውም ነው ማለት ነው። ብዙ መሄድም አያስፈልግም። በከፋ ፡ በሸዋ ብን ካሌብ ጊዜ የትሰሩት አብያተ ክርስቲያናት ማየት ነው። ጥንት የተጻፉ የታሪክ ማስረጃዎች ማንበብ ነው። ሳያስፈልግ ዘንዶችን ጎርጎሮ ማውጣት ያስፈለገው ለምንድን ነው?

የመገንጠሉ አቀንቃኞች መገንጠልን ማቀንቀኑ ብቻ አይደለም ስህተታቸው። የትግል ስልታቸውም እንዲሁ ፈር የለቀቀ ነው። ከአንድ የነጻነት ታጋይ ነኝ የሚል የማይጠበቅ ነው። ድል ብለው የሚኩራሩበት ስልትና ተግባር ጎረቤታችው የሆነ የሌላውን ክልል ተወላጅ የሆነውን (ምንም የፖለቲካ ተሳትፎ የሌለውን) በስመ አማራ፡ ትግራ፡ ሱማሌ ወዘተ መግደል ነው። ማፈናቀል፡ በእሳት(በሰንዳፋ አካባቢ እንደተደረገው) ማቃጠል ነው። ጅውሃር እንዳለው በሜንጫ አንገቱን መበጠስ ነው። አሮትዶክስ ክርስቲያኑን ማስቃየት ነው። ነው። ህዝቡ በደም ተሳስሯል። አብሮ በልቷል። አብሮ ኑሯል። አብሮም ታግሏል። ይህ ትስስርና ስብጥር አልታይ ያላቸው ለምንድን ነው? ለምን በአኖሌ ጉዳይ ይጓዛሉ? ሃቁ እንነጋገር ከተባለ የአሮሞ ህዝብ ትግል እዚህ ለመድረስ የበቃው የተቀረው የኢትዮጵያ ህዝብ ትግል ተጨምሮበት ነው። በመላ ኢትዮጵያ ህዝብ ትግል ነው። አስተዳደሩን ለምን ተቃወሙ፡ የመንግስት ተቋማት ላይ ለምን አሴሩ አይደለም ክርክሩ። በትግል ያለፈ ሁሉ ያደረገው ነው። ክርክሩ ለምን ህዝብን ይበድላሉ? ነው። ማስተዋሉን ይሰጣቸው። ሰጣቸውም አልሰጣቸውም ግን ማሳሰብያዬ በህወሓት ህወሓት (ማባበሉን አቁም) አሮሞዎ ከገንጣዮች አዙሪት እንድትወጣበት ኢትዮጵያም ሰላሚን እንድታገኝበት ዘላቂ መፍትሄ ማበጀት አለበት ነው።

የህግሓኔ (ሻእብያ) ነገርም መቋጨት አለበት። የኢትዮጵያ ሰላም ዋና ተቅናቃኝ ህግሓኔ ነው። ብየጊዜው ከሚከሰቱት ብጥብጦች በስተጀርባ የሻእብያ እጅ እንዳለ ጥርጥር የለውም። በትግራይ ህዝብ ሲፈጽም የመጣው ግፍም የቅርብ ጊዜ ትዝታ ነው። በተለያዩ ጊዜያት እያሰረገ የሚልካቸው አሸባሪዎች ህዝቡን ከብቱን ጠልፈውና ዘርፈው በመወሰድ ሰላሙን ነው እየነሱት ያሉት። በተለይ በድንበር አካባቢ ሂወትና ንብረት ሁሉም እንዳወደሙ ነው። ወደብም መሬትም እየሰጠ ኢትዮጵያ የኢትዮጵያን ጠላቶች ሁሉ እንደደገፈ ነው። የቅርብ ተላላኪ (ኩልያቸው)፡ ሚስጢር አቀባያቸው እሱ ነው። ስለዚህ ኢትዮጵያ በህግሓኔ እድሜ መራዘም የተጠቀመችው ነገር ቢኖር ሰላሚ መደፍረስ ነው። እንደገና ነፍስ በዘራ ጠላት መታወክ ነው። ህግሓኔ በራሱ ሂደት ይጠፋል የሚል የህወሃት መላምት አልሰራም። አይሰራምም። የበሬን ቆለጥ አንዲወድቅ እንደመጠበቅ ነው። ስለዚህ ህወሓት በህግሓኔ ያለው አቋም እንደገና መፈተሽ አለበት። አንዴ ጥፋት ስህተት ተሰርቷል፡ መደጋገሙ ግን ተገቢ አይመስለኝም። ለኤርትራን ህዝብ የማይጠቅም ነው። ኢትዮጵያን ወደ ጭቃ የሚከት ነው። ስለዚህ ሌላ ተልእኮ ከሌለ በስተቀር ከህግሓኔ ጋር ቅብብሎ ሽመውቱ ማብቃት አለበት። ጊዜው ደግሞ አሁን ነው።

የአገው ህዝብ የመብት ጥያቄም መፍትሄ ማበጀት አለበት። የአገው ህዝብና ታሪኩ ለቀባሪ ማርዳት ስለሆነ ብዙ አልልበትም። አንድ ነገር መታወቅ ያለበት ነገር ግን አለ። የአገው ህዝብ ከሌሎች ክልሎች ያላነሰ የህዝብ ብዛት አለው። የራሱ መገበያያ ቋንቋ አለው። እራሱ ለማስተዳደርም አቅም አለው። ሞግዚት አይፈልግም። ማህጸኑ አስተዳዳሪዎቹን ማፍለቅ የሚችል ነው። በትግሉ ጊዜ ከማንም ያላነሰ አስተዋጾ አድርጓል። ተጨቁኖ ያለው ግን እሱ ነው። ብአዴን በህወሓት ላይ እንዳይቆጣ ተብሎ የአማራ ክልል የመሬት ቆዳ ስፋት እንዳይቀንስ ተብሎ። አማራነት ለአስተዳደር እንዲመች በተካለ መሬት የምንሸጠውና የምንለወጠው ቢሆን ጥሩ ነበር። ግን አይደለም። አማራነት ወደድንም ጠላንም በልብና ክልብ የምነጋራው እሴት ነው። አገውነትም እንዲሁአንድነት ነው። ልንከስረው የማይገባ ቅርስ ነው። በመሆኑም ቅርሱናን ታሪኩን ጠብቆ እንዲቆይ መብቱ ሊሰጠው ይገባል። እየተመናመነ የመጣው ህልውናው መታደግ የሚቻለው መብቱ የተከበረ እንደሆነ ነው። መብቱ ደግሞ ይከበር እያለ ነው። እራሱን ላስተዳድር እያለ ነው። ስለዚህ ኢህአዴግ ፖሊሲው ዳግም መፈተሽ አለበት። ግማሽ መብት የለም። ለሌላው ብሄረሰብ የተሰጠው መብት ለአገውም ይደረሰው። በህግ የተጠየቀን መብት በህግ መመለስ ግድ ይላል። ተገቢም ነው።

ሰንደቃላማውም እንዲሁ አንድ ይበቃል። ለሎች አድረገዋል ብሎ መከተል አልፈየደንም። ሁሉ እይታረጅን አንዘልቀውም። ወይ ከአኮራረጃ አለያም ከአተግባብና እያበላሸነው ለችግር ነው የዳረገን። ጉዳቱ ደግሞ አይየነው ነው። የግድ መውለብለብ አለበት ከተባለም ቢጫ ቀይና አረንጓዴ አድርጎ ጥለት ወይም አርማ ቢጭመርበት መልካም። ፣ ያም ቢሆን ትርፍ ነው። አንዱን ሰንደቅ አላማ ብህዝብ ወይይት አጽድቆ እሱን ማወለብለብ ይበቃል። እርግጠኛ ነኝ ባዳነት የሚሰማው የለም። እኩልነቱ ባንድ አገር አንድን ህዝብ የወከለ ከሰማንያ በላይ ሰንደቃላማ በማውለብለብ አይደለም የሚገለጸው። በተግባር ነው። ፍትህን በማስፈን ነው። ለዚች ባንዴራ ደሙን ያላፈሰሰ ኢትዮጵያዊ የለምና። አንድ በቂ ነው። በነባሩ እና በአዲሱ ሰንደቃላማ ያለው ክርክርም እልባት ይሰጥበት። ህዝቡ እንደገና ይምከርበት። ካስፈለገም ድምጽ ይሰጥበት።

ኮረምና ሮም ሆነንም አንዘልቀውም። አንድ ብሄራዊ ቋንቋ ይኑረን ። እንደኔ ግእዝ ቢሆን እመርጣለሁ። በታሪካዊነቱ፣ በብቃቱ እና የማንም ተጽእኖ የማይንጸባረቅበትና በህዝቡ ወሳኔ የሚተገበር በመሆኑ። ከልብ ካለቀሱ እንባ አይገድም። ካልሆነ ደግሞ አማርኛውም በአግባቡ ይቀጥል። የስዊዘርላንዱ አይነት የቋንቋ አጠቃቀም (ሁለት ወይም ሶስት ቋንቋዎች ብሄራዊ የሚሆኑበት) በተግባር ቢወልድም ጉዳት ያለው አይመስለኝም። ብዙ ቋንቋ በማወቅ የተጎዳ የለም። ያውም አገር በቀል። ዋናው ነገር ለመጣላትም ቢሆን የምንደማመጥበት አንድ ቋንቋ ይኑረን ነው። እንደ ህዝብም እንደ ምንግስትም በየ ክልሉ አስተርጓሚ ይዞ መሄድ አያዋጣም። ይህ ሲባል በድርጅቶች የበላይነት ወይም ወስጣዊ ስምምነት የሚጸድቅና የሚፈርስ ቋንቋ ይኑር አይደለም የምለው። ህዝቡ የወሰነውን ነው። የሚነጋገርበት ህዝቡ ነውና መወሰን ያለበትም ህዝቡ ይሁን። በመንግስት/በድርጅት የተወሰነን ነገር ሁሌም ለችግር እንደ ዳረገን ነው።

ጭቅጭቅ፣ የርስበርስ ጦርነት፣ ለኢትዮጵያ ህዝብ አዲስ አይደለም። ጭቆናውም ጭካኔውም እንዲሁ። እዚህ የደረሰው እየተጣላ ፣ እየታረቀ፣ የጋራ ጠላት ሲመጣ ደግሞ አብሮ እየመከተ ነው። ልንኮራበት ይገባል። ልናውቀው ይገባል። ታሪካችን ብቻ ስለሆነ ሳይሆን የሚያስተምረንም ነገር ስላለ። በአጼ ቴዎድሮስና በአጼ ሚኒሊክ በአጼ ተክለጊዮርጊስና በአጼ ዮሃንስ ፣ በአጼ ዮሃንስና በአጼ ቴዎድሮስ፣ በአጼ ዮሃንስና በአጼ ሚኒሊክ መሃል የነበረው ሹኩቻና ጦርነት ስናስታውስ ደግሞ የሚለን ነገር አለ። ተዋግተዋል። ተዛምደዋል። ተዋልደዋል። በነገስታቱ መሃል የነበረው ሹኩቻ እዛው ተጀምሮ የሚያልቀውም እዛው ነበር። አገር ደግሞ ከሁሉ ይቀድማል። አጼ ዮሃንስ ወደ ጎንደር ያቀኑት የሚኒሊክ ሴራ ጠፍቶአቸው አይደለም። አገር ከሌለ ስልጣን፣ አገር ከሌለ ነጻነት የለም ብለው ነው። አሁን ግን ይህ አይደለም የምናየው። ህወሓት በድህል ብሎ ህዝብን ካላጠፋሁ ብሎ የሚፎክር ነው ያለው። የህወሃት/ኢህአዴግ ጥላቻ ስላለው ብቻ የአባይን መሰራት (ከግብጽ ባላነሰ) የሚቃወም መዳት ነው። ፣ ሊያፈርስ በተላላኪነት የሚያገለግልም አለ። የሃገርን ታሪክ በወጉ አለማወቅ (እኔን ጨምሮ) አስተዋጽኦ እንዳለው መገመት አይከብድም። የተማርነው፣ የምንማረው ታሪክ የወጭ ነው። የወጭው ደግሞ የተሞላው (ታሪካችሁንና ባህላችሁን በተመለከተ) ካዱ የሚል ነው። አዲስ ጉዞ ይጀመር።

ባህል በተመለከተም በውጭ ባህል የሚኮራ ህብረተሰብ ነው እየተፈጠረ ያለውና ይስተካከል። ለመስፋፋቱ ወጭ አገር ቆይቶ የሚመለስው ኢትዮጵያዊ ትልቅ አስተዋጽኦ ቢኖረውም መንግስትም ተገቢ ክትትል ባለማድረጉ ተጠያቂ ነው። ወጣቱ በባህሉ ተኮትኩቶ ማደግ አለበት። ግድ ደግሞ ይላል። ነገ ባለስልጣን፣ ወታደር፣ ወዘተ. ሆኖ አገርን የሚመራውና የሚከላከለው እሱ

ነው። ስማቸው የረሳሁቸው አንድ የእትዮጵያ ኦርቶዶክስ ሃይማኖት አባት (ጳጳስ ናቸው) ያሉት ቁም ነገር አለ። የእትዮጵያዊው ዘሎ ገባ ባህል ላይ ዘሎ መዘፈቁን ክንክኖአቸው። በአሁኑ ጊዜ ያለው ችግር አሉ። “ፍረንጅ እግዚአብሔርን ለመምሰል፣ እቲጵያዊው ደግሞ ፍርረንጅን ለመምሰል መታከታቸው ነው። ይህ ደግሞ የማይቻል ነገር ነው” ብለዋል። እውነት ነው። ፈረንጅ ፈረንጅ ነው። ኢትዮጵያዊም እንዲሁ። ፋሽኑ ወርሶ፣ በሃሽሽና አደንዛዥ እጽ እራሱንአደንዝዞ ፈረንጅ ለመሆን የበቃ የለም። ትርፉ ልፋት ብቻ ነው። ስለሆነም ዜጋው ይህንን አውቆ በራሱ ባህል አንዲኮራ መነገር አለበት። በትምህርት መልክም መሰጠት አለበት። ሃላፊነቱ ደግሞ የመንግስቱ ነው። የህወሓትም ጭምር።

በመጨረሻ በአለክሳንደርና በዳዮጀነስ መሃል የነበረው የኑሮና የሃሳብ ልዩነት አስመልክቶ ታላቁ አለክሳንደርአለ የተባለውን ጠቅሼ ጽሁፌን ላጠቃልል። ለህወሃት አመራሮች ጥሩ ጥሩውን እንዲያስቡ ፣ ታሪክ የሰጣቸውን ሃላፊነት እንዲገነዘቡ አቤቱታ መሆኑ ነው። ዳዮጀነስ በጠራራ ጸሃይ ፋኖስ አብርቶ ሰውን (እርሱ ሰዉ /አዋቂ የሚለውን) ይፈልግ የነበረ ፈላስፋ ነው። ኪሮስ አለማየሁ “ሰብዶ የለይ”ብሎ እንደዘፈነው። የስነ ቁጡብነት (Stoicism) ፍልስፍና አራማጅ ለህሊናዉ የሚያድር ገዳም አልባ መናኝ ፈላስፋ ነበር። ለተንደላቀቀ ኑሮ ግድ የሌለው ና የግል ንብረትም ብሆን መጠን እንዲኖረው የሚከራከር። አለክሳንደር ደግሞሃብት አግባብነት የማይጠግብ፣ ስልጣን ወዳጅ፣ አለምን ንብረቱ ያደረገንጉስ ነበር። በተወሰነ ደረጃም ቢሆን። ባጭሩ ዳዮጀነስ ለነፍስ፣ አለክሳንደር ደግሞ ለስጋ ያደረ ነው። ፣ አለክሳንደር የዳዮጀነስ ፣ ዳዮጀነስ ደግሞ የአለክሳንደርንኑሮአይሆነውም። ያንዱ ሂወት የሚያብበው ሌላኛው ሲሻር ነው። “አለክሳንደር ባልሆን ኑሮ ዳዮጀነስን ነበር የምሆነው”ብሏል። ከቋመጡ አይቀር እንደአለክሳንደር ከተቆጠቡ አይቀር ደግሞ እንደ ዳዮጀነስ መሆን ግድ ይላል ማለቱ ነው። የህወሓት አመራርም መገንዘብ ያለበት ይህ ነው። በአንድነት ጉዞው ወይ ህዝቡን ወይ ስልጣኑን (ጥቅሙን) መምረጥ ይኖርበታል። ህዝብን እየበደሉ የህዝብ ነኝ ማለት የማይቻል ነው። ከመረጡ ደግሞ ፎቁ ሳይሆንለትውልድ የሚተላለፍ ስራን መስራትን ነው። መንግስትን የሚያቆይ ሳይሆን የሚቆይ መንግስትንመፍጠርን ነው። አቅፎ ደግፎ ለዚህ ያበቃውን ህዝብ ነው። ዳዮጀነስ መሆን ነው።

ጎዲፍ ተፈሪ 03-30-18

እርማት፡ ሃሳብና አስተያየት መስጠት ለምትፈልጉ

በ tgiorgis12@yahoo.com ጻፉልኝ።

አመሰግናለሁ